

stemmelser under disse Lovforslags Behandling som dem, det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) antydede man vil opstille som Betingelse for overhovedet at gaa ind paa disse Lovforslag, hvis man altsaa skal komme ind paa en storpolitisk Forhandling, maa jeg sige, at jeg ved ikke, hvorledes Administrationen overhovedet skal kunne bringe disse Love til Udførelse. Man maa jo huske paa, at Tiden allerede er langt fremrykket, Skattelegningsmyndighederne er i Færd med deres Arbejde. Hvorledes i Alverden skulde det være muligt, hvis disse Skattelovforslag først vedtages endeligt om et Par Maaneder og med saadanne Bestemmelser, som det ærede Medlem fra Svendborg antydede, overhovedet at faa disse meget store og for Staten meget vigtige Beløb ind i rette Tid?

Om, hvad der vil indkomme ved denne Lov om en overordentlig Indkomst- og Formueskat til Staten, som den nu kommer til at hedde, tør jeg naturligvis ikke opstille noget bestemt. Særlig ikke, hvad det vil komme til at betyde, naar vi har forandret Tillægsskatten saaledes, som det her er sket. Udvalget har stillet en Art Beregning op, dog med alt muligt Forbehold, saaledes som den ærede Ordfører antydede, idet man ikke har andet at lægge til Grund end Skatteansættelserne for Skatteaaret 1909—10. Jeg skal senere sige nogle Ord om, hvad jeg tror, Merindkomstskatten og den overordentlige Indkomst- og Formueskat vil indbringe i det næste Finansaar. Derfor skal jeg lade det ligge her og nu kun sige, at det er umuligt i Øjeblikket at angive, hvad en saadan Skat som den her foreliggende og muligvis snart her i Tinget vedtagne vil give, naar man staar overfor Alternativet: Tillægsskat eller Merindtægtsskat. Det er givet, at over visse Grænser skal man enten betale den ene eller den anden, men det vil i høj Grad være de samme Mennesker, hvem begge Skatter bliver paalignet. Og hvordan skal man da paa Forhaand kunne vide, hvorledes det gaar? Der er Mulighed for at tage, hvor der er mest, men det er umuligt paa Forhaand at vide, hvor mange der kommer med paa hvert Omraade. Altsaa, Vanskelighederne vil her være meget store, og jeg tror ikke, man paa Forhaand ud fra dette Lovforslag kan fastslaa, hvor stor Vindingen ved Skatten vil være.

Der er i Udvalget under Samraad med mig optaget forskellige Spørgsmaal, som den ærede Ordfører ikke her kom ind

paa, men som foreligger i Bilag til Betynkningen. Jeg skal derom i Tilslutning til Ordføreren sige, at for de fleste af disse Sagers Vedkommende er der en Mulighed for Finansministeren til at bruge den Bemyndigelse, han har til i særlige Tilfælde at nedsætte eller eftergive Skatten, og at der blandt de fremdragne Tilfælde ogsaa synes mig at være saadanne, hvor der vil være megen Rimelighed for, at Finansministeren benytter denne Ret. Men længere kan jeg ikke gaa, og i enkelte Tilfælde synes jeg ikke, der overfor de Andragender, som er indkommet til Udvalget, er nogen Grund for Finansministeren til at benytte denne Ret.

For dette Lovforslags Vedkommende er der imidlertid opnaaet Enighed undtagen paa enkelte Punkter, idet det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), som fører Ordet paa det konservative Folkepartis Vegne, har stillet nogle Ændringsforslag til de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder. Det ærede Medlem kan for det første ikke gaa med til, at Indkomstskatten for Personer gaar helt op til 30 pCt. Det ærede Medlem vil ikke være forbavset over, at jeg maa fastholde den paagældende Bestemmelse i Lovforslaget. Naturligvis vil det gøres gældende overfor denne Bestemmelse — hvad det ærede Medlem ogsaa slog paa —, at det kan blive vanskeligt at vide, om nu ogsaa Skatten vil komme ind, om den ikke i visse Tilfælde bliver en Skat paa Papiret. Med Hensyn til Aktieselskaber — overfor hvilke jeg sikkert nok sætter større Pris paa de 30 pCt. end overfor Personer — kan man ikke nære nogen Tvivl om, at Skatten vil indkomme. Naar man har set de Regnskaber, som Aktieselskaberne for Tiden er i Færd med at udstrø over Ofentligheden, vil man vide, at der er indvundet saa kolossale Fortjenester, at den Skatteprocent, som her er foreslaaet, og som rimeligvis vil blive vedtaget af den høje Rigsdag — heller ikke det konservative Folkeparti har gjort nogen Indvending derimod —, ikke paa nogen Maade kan findes urimelig eller ubillig, og den er af den største Betydning for Staten. Hvad Personerne angaar, er der naturligvis en Mulighed for, at Skatten kan blive vanskelig at inddrive. Derom kan ingen Tvivl herske — og det maa man meget fastholde ved hele Forhandlingen —, at Indkomsterne baade for Personer og Aktieselskaber i 1916, det Aar, som lægges til Grund for Angivelsen, har været saa store som ingen Sinde i vort Samfund,